პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეშვიდე

საქ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების

კომუნისტი

ორგანო

რედაქცია
თბილისი, კაშტას (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 68. მეორე სართული
რედაქციაში საქმისათვის მიღება პარაკეტა შეიძლება ყოველდღე, გარდა კვირა-უქმეებისა დილის 10 საათიდან ლე მის 12 საათამდე.
) რედაქტორის 14—76
ტელეფ.) მდივნის 10—58
) დამის მორიგეს 18—80.

მთავარი კანტორა
თბილისი რუსთაველის პროსპექტ., № 24, ტელეფონი № 8—81

ხელისმოწერის ფასი:	განცხადებები:
მუშა-მოსამსახურეთათვის, გლეხების, წითელ-არმიელების, მზღვეველების და მასწავლებლებისათვის—1 მან., დანარჩენებისათვის— 1 მან. და 30 კაპ.	საქართველოს ფარგლებში— ტექსტის უკან—80 კ. ნონპარელი სტრიქონი. ტექსტის შიგნით—1 მ. 60 კ., საქართველოს გარეთ—ტექსტის უკან—1 მ. 10 კ., ტექსტში—3 მ., გამეორებული გაარდა განცხადების ფასიდან იხდის 10% საპრემიო გადასაადა. თუ განცხადება იბეჭდება ზედ ყურ ტექსტის შეუცვლელად-შეღავათი შეთანხმებით. მთ კანტორაში განცხადებები მიიღება 9—3½ ს., 3½ ს. შემდეგ განხადება. ელირება 20%-ით მეტი. საგანგებო განცხადებები—15 და 20 მ.

დღის წესრიგი

— ამხტერდამის ინტერნაციონალი გაიცილის მწვავე კრიზისს.
— ოსმალეთის კარლამენტმა დაამტკიცა ოსმალეთ-გერმანიის საბანკო ხელშეკრულება.
— პოლონეთში დაიწყო გელოკრუნების ფაშიზმი.
— საფრანგეთის საფეიქრო მრეწველობის პატრონებმა ეშიშ-ისთვის ხელფასი შეუმცირეს 15 პროც.
— ინგლისის პროფკავშირმა გენერალურმა საბჭომ დაამტკიცა ინგლისის - რუსეთის კომიტეტის გენერალის შეთანხმება.
— ინგლისელები სტოვებენ უხანს (ჩინეთში).
— გაიხსნა გერმანიის ახალმკავშირის ყრილობა.

შაბათი, 16 აპრილი 1927 წ.

ყოველდღიური გაზეთი

ფასი 5 კაპ. № 85 (1840)

შანხაის გადატრიალება

(„პრავდა“-ს მოწონავე ფურილი)

გუშინდელ და დღევანდელ დეპეშებს შახხაიდან მოაქვთ ისეთი ამბები, რომელთაც უდიდესი მნიშვნელობა აქვთ ჩინეთის რევოლიუციის ბედისათვის. ნანკინელ-ურომა არმიამ, ჩან-კაი-შის სარდლობით, სისხლის ღვრით შური იძია შანხაის პროლეტარიატზე. განიარაღებული არიან პროლეტარიატის მებრძოლი რაზმები, განიარაღებული არიან შანხაის წითელ-გვარდიელები. ამოკლეტეს მუშების მშვიდობიანი საპროტესტო დემონსტრაცია—შანხაის მუშები, მათი ცოლები და შვილები. შანხაიში, რომელიც ერთ და იმავე დროს წარმოადგენს ჩინეთის რევოლიუციის გულს (შანხაის მუშათა უბნები), ჩინეთის პროლეტარიატის ბრძოლის ციტადელს და მსოფლიო იმპერიალიზმის ჯალათურ ფორპოსტს (25.000 დაქირავებული ჯარისკაცი, ციხე-სიმაგრეთ გადაქცეული უცხოელთა უბანი) აშკარად თავი წამოყო სისხლის-მსმელმა კონტრ-რევოლიუციამ. მძიმე განსაცდელში ვიმყოფება ჩინეთის რევოლიუცია. გაუგონარ მძიმე და რთულ პირობებში, როცა ურთიერთობა რევოლიუციასა და იმპერიალიზმს შორის უკიდურეს გამწვავებამდე მივიდა (ნანკინი, ბლოკადისათვის მზადება), როცა იზრდება წინააღმდეგობა უკანასკნელ დრომდე მთლად ანტიიმპერიალისტურ ფრონტის რიგებში, ეს წინააღმდეგობანი გომინდანის შიგნით, გომინდანსა და სამხედრო სარდლობას შორის, მუშათა კლასსა და ბურჟუაზიას შორის, რომელიც იხრება კაპიტულაციისაკენ იმპერიალიზმის წინაშე, ვითარდებოდნენ აუცილებელი და დაუზოგავი ლოღიკით. სწორედ ასეთ პროლეტარიატის მებრძოლი რაზმები, განიარაღებული შანხაის წითელ-გვარდიელები. ამოკლეტეს მუშების მშვიდობიანი საპროტესტო დემონსტრაცია—შანხაის მუშები, მათი ცოლები და შვილები. შანხაიში, რომელიც ერთ და იმავე დროს წარმოადგენს ჩინეთის რევოლიუციის გულს (შანხაის მუშათა უბნები), ჩინეთის პროლეტარიატის ბრძოლის ციტადელს და მსოფლიო იმპერიალიზმის ჯალათურ ფორპოსტს (25.000 დაქირავებული ჯარისკაცი, ციხე-სიმაგრეთ გადაქცეული უცხოელთა უბანი) აშკარად თავი წამოყო სისხლის-მსმელმა კონტრ-რევოლიუციამ. მძიმე განსაცდელში ვიმყოფებით ჩინეთის რევოლიუციამ. გაუგონარ მძიმე და რთულ პირობებში, როცა ურთიერთობა რევოლიუციასა და იმპერიალიზმს შორის უკიდურეს გამწვავებამდე მივიდა (ნანკინი, ბლოკადისათვის მზადება), როცა იზრდება წინააღმდეგობანი უკანასკნელ დრომდე მთლად ანტიიმპერიალისტურ ფრონტის რიგებში, ეს წინააღმდეგობანი გომინდანის შიგნით, გომინდანსა და სამხედრო სარდლობას შორის, მუშათა კლასსა და ბურჟუაზიას შორის, რომელიც იხრება კაპიტულაციისაკენ იმპერიალიზმის წინაშე), ვითარდებოდნენ აუცილებელი და დაუზოგავი ლოღიკით. სწორედ ასეთ პროლეტარიატის მებრძოლი რაზმები, განიარაღებული შანხაის წითელ-გვარდიელები. ამოკლეტეს მუშების მშვიდობიანი საპროტესტო დემონსტრაცია

ლენინის შვეიცარიიდან დაბრუნების ათი წლის თავი

შვეიცარიიდან რუსეთისაკენ

როგორ დაიწყო თებერვლის რევოლიუცია

1917 წლის 24 თებერვალს რევოლიუციონერმა მოძრაობამ პეტერბურგში არაჩვეულებრივი სიძლიერით იფეთქა: ნევის პროსპექტზე ომიანთქმები დემონსტრაციები, ჯაზანის მოედანზე შესდგა რამოდენიმე ხასელსახელო მიტინგი, გასწა თოფების პირველი გასროლის მრისხანე ხმები. მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე პროტოპოპოვმა გასცა ბრძანება, რომ ხალხის ხახუარებაზე დაედგათ ტყვიამფრქვეველები. მეორე დღეს, 25 თებერვალს (10 მარტს), ქალაქი გაყოფილ იქნა რაიონებად, რომლებიც დაუმორჩილეს პეტროგრადის გარნიზონის პოლკის უფროსებს. ხალხი, რომელიც არავითარ წინააღმდეგობას არ ხვდებოდა, ზავის, თავისუფლების და პურის მოთხოვნილებით მოედნებსა და ქალაქის ცენტრის ბაკეზე. აქ მოხდა შეიარაღებული შეტაკება პოლიციასა და დემონსტრანტების შორის. ორივე მხარეზე ბევრი იყო მოკლულები და დაჭრილები. ფაბრიკა-ქარხნებს მუშებმა თავისი ინიციატივით აირჩიეს დელეგატები. საღამოს ეს დელეგატები შეიკრიბენ ცენტრალური სამხედრო-სამრეწველო კომიტეტის ბინაზე, სადაც ისინი დაპატიმრებულ იქნენ. ამთავრებდა ბურუაზიაც. სახელმწიფო სათათბიროს პროგრესიული ბლოკი იღებს რევოლიუციას, რომელშიაც აცხადებს, რომ თავგანწირობას, რომელსაც ხელები ხალხის სისხლში აქვს გახვრილი, აღარა აქვს უფლება წარსდგეს სათათბიროს წინაშე და რომ სახ. სათათბირო ჰასშუდამოთ სწყვეტს კავშირს ასეთ მთავრობასთან.

26 თებერვალს ჯარისკაცები ესვრიან ხალხს, სარგებლობენ ტყვიამფრქვეველებით, მოკლულ-დაჭრილთა რაოდენობა იზრდება. მაგრამ ჯარისკაცები უკვე გადადიან აჯანყებულთა მხარეზე. სახელმწიფო სათათბიროს თავმჯდომარე როძიანკო მეფეს უგზავნის დეპეშას, რომელშიც ეხუდარება „გადასცეს ძალა-უფლება ქალს, რომელიც „ქვეყნის ნდობით სარგებლობს“, „დაყოვნება სიკვდილს უდრის“,—ასე ათავებს ის თავის დეპეშას. მაგრამ უკვე მეტად გვიანია.

27 თებერვალს აჯანყდა ვოლინის პოლკი. მას უერთდებიან ლიტვის და პრეობრაჟენსკის პოლკები; სამი პოლკი ორკესტრით მიდის ლიტენის პროსპექტისაკენ. არსენალს არბევენ. არსენალის უფროს კლავენ. ხალხი ანთავისუფლებს პოლიტიკურ პატიმრებს და ციხებს უკრავენ ცხისებას სამხრთველოს. რევოლიუციონერები იკავებენ პოლიციის დეპარტამენტს, სწვავენ არქივებს და შემდეგ იღებენ პეტროპავლეს ციხე-სიმაგრეს.

რომანოვ მეორე დეპეშით მიმართავს მეფეს: „დაჯერა ხათმა, რომცა სწყვეთა სამხედროთა და დინასტიის ბედი“. ამ დეპეშის პასუხია: „სათათბირო დათხოვნილია“. მაგრამ პეტროგრადში არსდება „წესრიგის აღმდგენელი კომიტეტი“ რომელიც ხელს მოჰკიდებს ხელისუფლების ხელში აღებას. ამავდროულად ის ქმნის ქალაქის მეთაურობას. იმავე დღეს, საღამოთი ირჩევენ მუშათა სამხედრო დროებითი აღმასრულებელ კომიტეტს; სამხედრო პრეზიდიუმის ჩამოყალიბებაში მონაწილეობენ ბოლშევიკები: ფედოროვსკი, მილიუტინა, ნოგინი, რიკოვი და სხვები. 28 თებერვალს გამოდის სამხედრო ორგანოს „უწყებების“ პირველი ნომერი, პირველ დღეებში დებულება დროებითი მთავრობა თავად ლვოვის მეთაურობით; მილიუკოვი იღებს საგარეო საქმეთა მინისტრის პორტფელს, კერენსკი—იუსტიციის მინისტრისას. ღამით, თავის მატარებელში, გზაზე ფსკოვისაკენ, მიჰყე ხელს აწერს ნიკოლოზ მეფე უგზავნის დეპეშას, რომელშიც ეხუდარება ტახტიდან გადადგომის ნებას.

მეორე ეტაპის დასაწყისი

ამ მომენტიდან რევოლიუციონური მოძრაობა იღებს ხასიათს ბრძოლისას, ერთის მხრივ ძროებით, შემდეგში კი—ალიციონერ მეორე მხრივ მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭოს შორის; ანუ, უფრო სწორად რომ ვსთქვათ, ერთის მხრივ კოალიციონერ მთავრობაში მყოფ მოლშევიკური მენშევიკებსა,—რომელიც ომის გაგრძელებას მოითხოვდენ,—და მეორე მხრივ მოლშევიკებს შორის, რომელნიც მოსწრაფენდენ ომის შეწყვეტისა და საბჭოთა ხელისუფლების.

უკვე პირველმა კანტა-კუნტმა ერთი-მეორეს ხარბიალდეგეთ ცნობებმა აიღელვა რუსეთის რევოლიუციონერი ემიგრაცია. ყველას სურს დაბრუნდეს რუსეთში, რომ მონაწილეობა მიიღოს ბრძოლაში. ლენინმა მეისნე კაცური დაჯობა თავის პარტიასთან და მის ორგანოსთან—„პრავდა“-სთან, რომელმაც კვლავ იწყო გამოსვლა პეტროგრადში. „პრავდა“-ს № 14 და № 15 (1917 წ. 21 და 22 მარტიდან) ლენინი აღარაუს 1905 და 1917 წ. რევოლიუციებს და ამბობს, რომ ნამდვილი რევოლიუცია იყოფა ორ ეტაპად. პირველი უკვე გავლილია მუშების მიერ; ამჟამად მათ გასავლელად აქვთ მეორე, გაცილებით ძნელი ეტაპი; ვინაიდან,—სწერს ლენინი,—რამდენადაც მე ვიცი, პარტიების უმრავლესობა ერთსულოვანად აღმოჩნდა მეფის დახმობაში, ინგლის-საფრანგეთის იმპერიალისტების წარმომადგენლები მათ დიებრავენ ამაში. ძნელუკოვისათვის მეფის გადადგომა ნიშნავს და საყოველთაო დემოკრატიის გამარჯვება“.

ლენინის გამომგზავრება შვეიცარიიდან

რუსეთის რევოლიუციონური ჯგუფების წარმომადგენლებმა შვეიცარიაში, საფრანგეთში, ინგლისსა და სხვა ქვეყნებში შექმნეს კომიტეტები რუსეთში დროებითების დაუფლებელთა დაბრუნების მოსაწყობად. მაგრამ, ვინაიდან მოკავშირეების მხრივ ამ ჯგუფების წარმომადგენლებს ეზიზღებოდა ბოლშევიკების მზაობა გრძნობით დაბრუნებოდნენ ისინი რუსეთში, ბოლშევიკებმა ამ ჯგუფების ხელმძღვანელებს ეს ვერაფრით შეუთვალეს. ამ მიზეზით ლენინი ვერ ახერხებდა ემიგრაციის ნაირ-ნაირ ჯგუფებთან ერთად გამგზავრებას. ამ ჯგუფებს ეკუთვნოდნენ: მენშევიკები მარტოვი, მარტინოვი და სხვ., მათ თავიანთ მომართვაში ჩხეიძეს, ზინოვიევს, ლუნაჩარსკის, ალტმანს და სხვებს მოუწოდეს, რომ ისინიც გამგზავრებულიყვნენ რუსეთში. ამ მომართვაზე ლენინმა უპასუხა, რომ ის ვერ გაემგზავრება ამ ჯგუფებთან ერთად, რადგან ეს ჯგუფები ხელს აწერენ ისეთ დოკუმენტზე, რომელშიც ნათქვამია, რომ ისინი გამგზავრებულან რუსეთში „ომის გასაგრძელებლად“. ლენინი ამ ჯგუფებს ეუბნება, რომ ის ვერ გაემგზავრება მათ

რა ხდება ქართულ ემიგრაციაში

(საუბარი ამხ. მაკინციანთან)

ჯუშინ თბილისში ჩამოვიდა „ზაკკომსტრა-ციის" წარმომადგენელი ივლიანში ამხ. მაკინციანი.

უკანასკნელი ოთხი თვე ამხ. მაკინციანმა დაჰყო პარიზში.

ჩვენი გაზეთის თანამშრომელის შეკითხვაზე თუ როგორია ამჟამად ქართული ემიგრაციის მდგომარეობა საფრანგეთში, ამხ. მაკინციანმა განაცხადა შემდეგი:

შეიძლება ითქვას, რომ ემიგრაცია ეხლა საზღვარ გარედ სდგას საბოლოოდ ჯარისკაცის გზაზე.

აღსანიშნავია, რომ ქართულ ემიგრაციას ჩა-მოეშორდა არა მარტო ქვეყანა უფენები, არამედ ბევრი ცნობილი წევრებიც.

შეიქმნა ეროვნული პარტიის მრავალი ყოფილი მ ელადები სდგებიან საბჭოთა პლატფორმაზე და მზად არიან დაბრუნდნენ სამშობლოში.

თუ რამდენათ ზნეობრივად გაიხარჯნა ემიგრაციაში, ამ გარემოებას ნათლად ამტკიცებს ჩოლოკაშვილის საქმე ყალბი ჩერონცების შესახებ.

როდესაც პირველად დაიპატიმრეს თავადი ჩოლოყაშვილი, „საქართველოს მთავრობის" სახელით ა. ჩხენკელმა იკისრა მისი გამოყვანა-გასუფლება. ამ შუამდგომლობას არაფერი შეესწრო და ჩოლოყაშვილს არ მიუველებოდნენ „გამოქცევით" ბურჟუაზიული ორ-განიზაციები, რომელთაც სხვადასხვა ხრიკებით მოახერხეს მისი განთავისუფლება. მაგრამ ის იმ საღამოსვე კვლავ დაიპატიმრეს პარიზის ქუჩებში დებოშის მოხდენისათვის.

შეიძლო რა ქართველ მეშვეიკეებსა და მუსავატელებს მიერ დაარსებულ კავშირს ამხ. მაკინციანმა განაცხადა:

აღნიშნულმა კავშირმა ვერაფერი გამოძახილი ვერ ჰპოვა ქართულ ემიგრაციაში, იმ მოკლებულია ყოველგვარ გავლენას ემიგრაციაში და თამაშობს უფრო სასაცილო დენერალების როლს.

დაშლის გზაზეა ავრცოვეც დამდგარი სომხური ემიგრაცია. ემიგრანტების უმრავლესობის სურვილია სამშობლოში დაბრუნება.

თუ რამდენად დიდია პარიზში მცხოვრებ ემიგრანტების ინტერესი საბჭოთა ქვეყნისადმი — ეს სჩანს იქიდან, რომ ამხ. მაკინციანს ერთ-გერთმა მოქმა გადასცა მის მიერ დამზადებული ელექტროფილი საათი და სთხოვა მოძრაობას ხაჩუქრად სომხეთის სახელმწიფო უნივერსიტეტს.

საუბარის დასასრულს ამხ. მაკინციანმა განაცხადა რომ ახლო ხანში საბერძნეთიდან საბჭოთა სომხეთში ჩამოვა 1.000 ლტოლვილი.

ჰარტიული ცხოვრება

პოლპავშირი და ნეგპაყოფლოგითი საზოგადოებები სოფლად

კომკავშირი სოფლად ძლიერი კულტურული შალაა. არ არის სოფლად ისეთი საზოგადოებრივი საქმე, ისეთი კულტურული წამოწყება, რომ კომკავშირი აქტიურ მონაწილეობას არ ღებულობდეს. მისი მუშაობა არ შეძლიფერებულება მხოლოდ ახალგაზრდობით, თუ თავის კვალს დაჩნევს სოფლის მთელ მუშაობას. ამიტომაც ხარის, რომ სოფელში კომკავშირი დიდ პოპულარობით სარგებლობს; გლეხი ზნირად კომკავშირელს მიმართავს სხვადასხვა საკითხებით, ურჩევს ხოლმე თავისი ოჯახის საქმეებსაც. ამიტომაც ხარის, რომ სოფელში კომკავშირი დიდ პოპულარობით სარგებლობს; გლეხი ზნირად კომკავშირელს მიმართავს სხვადასხვა საკითხებით, ურჩევს ხოლმე თავისი ოჯახის საქმეებსაც. ამიტომაც ხარის, რომ სოფელში კომკავშირის ორგანიზაციის ზომა ხშირად ხან ბევრად აღემატება პარტიის ორგანიზაციის ზომას. ეს ხშირად ხდება ხოლმე იმიტომ, რომ ბევრი ახალგაზრდა, რომელიც ჯერ არ არის პარტიის წევრობის კანდიდატი, ან ვერ ხერხდება პარტიის წევრობის კანდიდატად მიიღონ

ქალაქის ამბები

ქალაქის საბჭოს სხდომა

ქალაქის საბჭოს სხდომა 16 ნოემბერს 5 საათზე.

დღის წესრიგში: 1. ბიუჯეტის საკითხი. 2. ქალაქის ბიბლიოთეკის საკითხი. 3. ქალაქის ბაღების საკითხი. 4. ქალაქის ბანკის საკითხი. 5. ქალაქის ბეჭდვითი ორგანოს საკითხი. 6. ქალაქის ბინების საკითხი. 7. ქალაქის ბიბლიოთეკის საკითხი. 8. ქალაქის ბაზრების საკითხი. 9. ქალაქის ბანკის საკითხი. 10. ქალაქის ბეჭდვითი ორგანოს საკითხი. 11. ქალაქის ბინების საკითხი. 12. ქალაქის ბიბლიოთეკის საკითხი. 13. ქალაქის ბანკის საკითხი.

ქალაქის ბიბლიოთეკის ბიულეტენი

№ 4

ბიბლიოთეკის ახალი შეძენა

ბიბლიოთეკამ შეიძინა ახალი წიგნები ქალაქის ისტორიის, ეკონომიკის, ლიტერატურის, ხელოვნების, მედიცინის, სამართლის, ფილოსოფიის, ბუნებისმეტყველების, ტექნიკის, სოფლის მეურნეობის, ენციკლოპედიების, ლექსიკონების, ჟურნალების, გაზეთების და სხვა დარგებიდან.

ბიბლიოთეკის ფონდის შევსება

ბიბლიოთეკის ფონდი შეივსება ახალი წიგნებით, ჟურნალებით, გაზეთებით, ნოტებით, რუკებით, ატლასებით, ალბომებით, ფოტოსურათებით, ნახატებით, ესკიზებით, ნახაზებით, ნახატებით, ნახაზებით, ნახატებით, ნახაზებით, ნახატ